



עת"א 48277/10/19 - שילה יהודה קליין נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 48277-10-19 קליין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' עת"א
41389-10-19 קליין נ' שרות בתי הסוהר

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	שילה יהודה קליין (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני שתי עתירות אסיר.

בעתירה האחת (41389-10-19) מלין העותר על העומס ברכב הפוסטה של שב"ס המוביל אסירים לדיונים בבית המשפט.

העותר טוען כי בספסל האחורי של הרכב יש מקום ישיבה ל-5 אנשים לכל היותר, אך הסוהרים מושבים בו 6 אסירים. העותר טוען כי הושבת 6 אסירים גורמת לדוחק ואי נוחות, המתווספת לעובדה שבמהלך כל הנסיעה האסירים כבולים בידיהם וברגליהם.

בעתירה השנייה (48277-10-19) טוען העותר כי שב"ס איננו מאפשר לאסירים המוסעים בפוסטה זמן מספיק להתפנות ולעשיית צרכים. העותר טוען כי הנסיעה מבית הסוהר בו הוא שוהה לבית המשפט אורכת שעות רבות במהלכן לא מתאפשר להם להתפנות. עוד טוען העותר כי רכב הפוסטה צריך לשמש להסעה בלבד ולא כמתקן כליאה. נסיעה שאמורה להימשך שעה, אורכת בפועל 3 - 4 שעות.

העותר מבקש לבחון את משך זמן הנסיעה ולקבוע הוראות ופקודות בעניין משך הנסיעה.

העתירות הוגשו בעת שהעותר הוחזק בבית כלא במחוז המרכז. לאחר הגשת העתירות, הועבר העותר לכלא צלמון שבצפון.

העותר הינו אסיר פלילי, המרצה עונש מאסר של 30 חודשים החל מיום 5/3/19, לאחר שהורשע בעבירות של עמוד 1



התפרצות וגניבה, גניבה, היזק לרכוש במזיד. זהו מאסרו ה - 7, מסווג לקטגוריה ב/1.

המשיבה טוענת כי העותר הגיש את עתירתו כשהיה בסטטוס "עצור עד תום ההליכים", אולם בינתיים נגזר דינו ביום 5/12/19, והוא כעת בסטטוס של אסיר שפוט. מתוך עיון בתיקו של האסיר עולה כי לא צפויים לעותר זימונים ולא קבועים לו מועדים לדיון כך שהעתירה איננה רלוונטית עוד.

לגופו של עניין, צירפה המשיבה את התייחסות מפקדי יחידת נחשון האחראית על הסעת אסירים.

מפקד גדוד דרום ביחידת נחשון, סגן גונדר יעקב אקריש, מתאר בהתייחסותו את מקומות הישיבה ברכב ההסעות (פוסטה) של שב"ס. ההסעות נעשות במשאיות ליווי, בשתיים מהן ישנם 22 מקומות ישיבה, כאשר בספסל האחורי יש 6 מקומות ישיבה. במשאית נוספת מדגם מתקדם יש 18 מקומות ישיבה כשבספסל האחורי 4 מקומות ישיבה ומותקנות חגורות בטיחות.

סג"ד אקריש מציין כי במסגרת העתירה לא פירט העותר תאריכים ספציפיים בהתייחס לטענותיו לגבי משך ההסעות ועל כן לא יוכל להתייחס ספציפית לטענות העותר, אך הוא פירט את אופן ההסעות.

ישנו ליווי בוקר מכלא ניצן ברמלה לירושלים. האסירים מגיעים לתאי המתנה בכלא ניצן, שם ממתינים לליווי בוקר. בתאי ההמתנה ישנם שירותים לשימוש העצורים. ההסעה יוצאת בשעה 06:30 לערך, זמן ההגעה הממוצע לירושלים הוא 07:45. במהלך ההסעה אין אפשרות לנוחיות.

ליווי צהריים מירושלים לכלא ניצן ברמלה יוצא בשעה 15:45 לערך, זמן הנסיעה תלוי בעומסי התנועה והוא אורך בממוצע שעה וחצי. גישה לנוחיות מתאפשרת במתקני קבע - מתחם כלא איילון ובתי המשפט בירושלים. הנסיעה איננה אורכת שעות כפי שטען העותר. בכל מקרה, משך הנסיעה אינו תלוי בצוות הליווי.

באשר לשהייה ברכב הליווי, צוות הליווי קולט עצורים באופן מסודר תוך הקפדה על אבטחה מירבית, התהליך אורך זמן. אנשי יחידת נחשון עובדים בהתאם לפקודות ונוהל הארגון, תוך הקפדה על ההנחיות ושמירה על תנאי המחיה של העצורים בהתחשב באופן המשימה.

התייחסות נוספת שצורפה לכתב התשובה, ספציפית יותר, היא של סג"ד שרון חג'ג', מפקד גדוד מרכז ביחידת נחשון. בתקופת הגשת העתירה שהה העותר בבית סוהר "רימונים", תיקיו הפליליים התנהלו בבית משפט השלום בירושלים. על פי בדיקה שערך סג"ד שרון, בימים בהם הוסע האסיר לבית המשפט בירושלים, הוא נמסר לידי צוות נחשון בשעה 05:30, במתחם רמלה לצורך ליווי לבית משפט השלום בירושלים. עם הגעת צוות הליווי למתחם רמלה, וטרם העברתו לצוות הליווי לירושלים, כלל העצורים יורדים מכלי הרכב לתאי ההמתנה בסמוך לכלא ניצן, שם מתאפשר להם לגשת לשירותים. לאחר מכן, הם נמסרים לצוות הליווי שמעלה את כלל העצורים לירושלים. מהרגע שהעצור נמסר לצוות הליווי ברימונים מעד ההגנה לתאי ההמתנה ליד כלא ניצן, אין מצב בו העצור שוהה ברכב הליווי ברציפות למעלה משעתיים, כך שטענתו שהשהות ברכב הליווי הינה מעל 5 שעות איננה נכונה ואיננה אפשרית מכיוון שמדובר בכלי רכב שונים וצוותי ליווי שונים המתחלפים בנקודות המעבר.



כלי הרכב של יחידת נחשון מאושרים ועוברים את כלל הבדיקות הנדרשות. במשאית ישנו ספסל אחורי שבו מאושרים לשבת 6 עצורים ומותקנים בו 6 חגורות בטיחות.

לאחר שבחנתי את טענות העותר ואת התייחסות גורמי שב"ס, לא שוכנעתי שתנאי ההסעה הינם בלתי אנושיים, כנטען. אני יוצא מהנחה שקיימת אי נוחות מסוימת בהסעה ובהמתנה, אולם נראה לי שיחידות הליווי מאפשרות גישה סבירה לשירותים. משך הנסיעה איננו תלוי באנשי הליווי, אלא במצב עומס התנועה. מספר המושבים ברכבי ההסעה נקבעו לאחר בדיקה ואישור של הגורמים המוסמכים.

לאור האמור, לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית.

העתירות נדחות.

ניתן היום, י' אדר תש"פ, 06 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.